

[Aksel Larsen.]

vilde være arbejdsløs, og at der alligevel var normal Beskæftigelse. Man ser kun paa Produktionstillene og mener, at eftersom Industrien kører for fuldt Drøn og der er nok at gøre, og eftersom det er usandsynligt, at der bliver større industriel Produktion i Danmark, saa er Beskæftigelsesgraden normal. Men hvordan vilde det saa have været, hvis Arbejdstiden i Industrien i Dag havde været 12—14 Timer? Saa havde Arbejdsløsheden maaske været 50 pCt., og alligevel havde Beskæftigelsesgraden efter Arbejdsgivernes Mening været normal. Den øgede Teknik medfører en forøget Arbejdsløshed, hvis ikke Arbejdstiden sættes ned. Det stadig mere forjagede Arbejdstempo peger i samme Retning, og det, der skulde gøres for at opnaa en saakaldt normal Beskæftigelsesgrad, var altsaa, at Arbejdstiden sættes ned i samme Forhold, som Teknikken skred frem og Tempoet sættes op. Det er Arbejdstidens Nedsættelse, der ikke har holdt Trop, det er her, der skal sættes ind, og ingen andre Steder.

Naturligvis kan Arbejdsløsheden bekæmpes ogsaa paa anden Maade: ved Iværksættelse af offentlige Arbejder. Men i den Henseende er der praktisk talt slet ingen Udsigter, hvis vi skal tro Socialministeren. Hvor det drejer sig om Arbejdstidsforkortelse, burde vel i og for sig det offentlige gaa i Spidsen, man burde i hvert Fald kunne forlange det, naar vi har en socialdemokratisk Regering og en Række socialdemokratisk styrede Kommuner. Men det er der ingen Udsigt til. Vi har baade i Borgerrepræsentationen og i Rigsdagen fremsat Forslag om Arbejdstidens Indskrænkning, men det er naturligvis blevet afvist, eller ogsaa er det blevet syltet, fordi Regeringspartierne, der betegner Landstinget som Syltekrukke, jo selv ynder at benytte Folketinget til noget lignende, uden at de synes, der er noget forkasteligt i det.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde fundet en Udvej til Ydelse af ekstraordinær Arbejdsløshedshjælp. Han mente, at der maatte være mange Penge i Fagforbundenes Kasser, altsaa i Strejkekasserne, og saa burde man kigge lidt paa dem og anvende dem. Hvis vi endelig skal ind paa noget saadant, kan jeg give det ærede Medlem en langt større og bedre

Fidus. Hvis der er nogen Forening her i Landet, der maa være kolossalt stærk efter saa mange Aars forholdsvis Arbejdskraft, saa er det Arbejdsgiverforeningen. Jeg er temmelig overbevist om, at dens Kassebeholdning er adskillige Gange saa stor som Fagforbundenes samlede Kassebeholdning, og jeg venter med Interesse et Forslag fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om, at Arbejdsgiverforeningens Kampfonds og Kassebeholdning skal stilles til Raadighed til Støtte for de arbejdsløse. Det vil aldeles ikke være noget urimeligt Krav. Det vil tværtimod være yderst rimeligt, fordi Arbejdsgiverne er i Stand til at spare disse uhyre Kampfonds sammen netop derved, at Industrien, takket være Regeringens Krisepolitik, gaar saa godt, at Produktion og Beskæftigelsesgrad efter Arbejdsgivernes Mening er normale, og at Arbejdsgiverne, takket være Regeringens og Fagforeningsførernes energiske Indsats, har kunnet glæde sig ved en relativ Arbejdskraft og ved Lønninger, hvis Værdi ustandselig synker, fordi Priserne stiger, medens Lønningerne normalt bliver de samme — ja, det sidste er vel overdrevet, i mange Fag falder Lønningerne jo endogsaa i Overenskomstperioden, selv udregnet i nedskaarne Kroner.

Overhovedet er det jo saadan, at vi her i Danmark har noget, der hedder Privateje af Produktionsmidlerne. Dette private Eje af Produktionsmidlerne, der er grundlovsfæstet, burde naturligvis medføre tilsvarende Pligter, nemlig Pligt til at beskæftige dem, der ingen Produktionsmidler ejer, og altsaa vil det være en Fordring, som kan stilles med den allerstørste Rimelighed, at det bliver Arbejdsgiverne, der her springer ind. Vort Parti har ogsaa tidligere stillet Krav om noget saadant, men Kravet er ikke blevet hørt. Nu kommer det ærede Medlem Hr. Christmas Møller faktisk og leverer ganske gratis en udmærket Idé til Gennemførelse af noget saadant, og jeg mener, at den i allerhøjeste Grad fortjener Overvejelse.

Man skal ikke komme her med Forsøg paa at lægge ekstra Byrder over paa Arbejderne. Ikke alene betales der kolossale Summer i Kontingent til Arbejdsløshedsforsikringen, til Trods for at det er Forsikring mod en Samfundssulykke, som Forsikringsdeltagerne ikke selv er Skyld i, ikke selv har nogen Indflydelse paa og ikke